

Utažská válka a masakr v Mountain Meadows

Rostoucí napětí vedlo k Utažské válce

Tři roky poté, co první pionýři z řad Svatých posledních dnů dorazili do údolí Solného jezera, zřídila vláda Spojených států Utažské teritorium a jmenovala Brigham Younga jeho prvním guvernérem. V polovině roku 1857 vedoucí Svatých posledních dnů zaslechli zvěsti o tom, že federální vláda nejspíše nahradí Brigham Younga novým guvernérem Utažského teritoria, který se bude opírat o značný počet federálních vojáků. Když 24. července 1857 prezident Brigham Young se skupinou Svatých oslavoval 10. výročí jejich příchodu do údolí Solného jezera, obdržel potvrzení dřívějších zpráv o tom, že do Salt Lake City přichází vojsko.

V předchozích letech došlo mezi Svatými posledních dnů a představiteli vlády Spojených států kvůli různým neshodám a nedorozuměním k rostoucímu napětí. Svatí si přáli, aby jim vládl představitel, které by si sami vybrali, a odmítali federální pověřence, kteří nesdíleli jejich hodnoty a z nichž někteří byli nečestní, zkažení a nemorální. Někteří představitelé federální vlády se domnívali, že Svatí svými skutky a postoji dávají najevo vzpouru proti vládě Spojených států.

Prezident Spojených států James Buchanan poslal do Salt Lake City vojsko čítající přibližně 2 500 vojáků, aby bezpečně doprovodili do Utahu nového guvernéra a ukončili vzpouru, ke které podle jeho domněnek mezi Svatými došlo. Toto rozhodnutí učinil, aniž by měl o situaci v Utahu správné informace. (Viz *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. [Church Educational System manual, 2003], 368–371.)

Přípravy na obranu teritoria

Prezident Young a další vedoucí Církve v kázáních Svatým popisovali přicházející vojáky jako nepřátele. Obávali se toho, že by vojsko mohlo Svaté vyhnat z Utahu tak, jako byli dříve vyhnáni ze států Ohio, Missouri a Illinois. Prezident Young, který celé roky žádal Svaté, aby si uchovávali zásobu obilí, znovu zopakoval tyto pokyny, aby lidé měli potraviny, pokud by museli před vojskem uprchnout. Jakožto guvernéř Utažského teritoria také nařídil teritoriální milici, aby se připravila bránit jejich území.

Konflikt se členy emigrantské výpravy

Výprava emigrantů s krytými vozy putovala na západ – z Arkansasu do Kalifornie – a dorazila do Utahu právě v době, kdy se Svatí posledních dnů připravovali bránit teritorium před přicházejícími vojáky Spojených států. Někteří členové výpravy s krytými vozy byli rozčarovaní z toho, že měli

problém nakoupit tolik potřebné obilí od Svatých, kteří dostali pokyn uschovat si obilí pro sebe. Emigranti se také dostali do konfliktu se Svatými, kteří si nepřáli, aby velký počet koní ze spřežení krytých vozů a dobytka spásal krmivo a využíval vodní zdroje, které Svatí potřebovali pro vlastní zvířata.

Toto napětí vyvrcholilo v Cedar City, v poslední utažské osadě na cestě do Kalifornie. Došlo ke střetům mezi několika členy výpravy s krytými vozy a několika Svatými posledních dnů. Někteří členové výpravy s krytými vozy pohrozili, že se připojí k přicházejícímu vládnímu vojsku proti Svatým. I když vedoucí výpravy za tyto výhrůžky své souputníky pokáral, někteří vedoucí představitelé a osadníci Cedar City považovali tyto emigranty za nepřátele. Výprava s krytými vozy odjela z města asi hodinu po svém příjezdu, ale někteří osadníci a vedoucí představitelé ze Cedar City ji chtěli pronásledovat a potrestat muže, kteří jim vyhrožovali.

Vyhrocení konfliktu

Kvůli tomu, že Svatí nevyřešili konflikt s emigranty po způsobu Páně, začala být situace mnohem vážnější. Isaac Haight, starosta města Cedar City, major milice a prezident kůlu, si vyžádal svolení od velitele milice, který žil v nedaleké osadě Parowan, aby mohl povolát členy milice a utkat se se členy výpravy s krytými vozy. Velitel milice, který byl členem Církve, William Dame, Isaacu Haightovi udělil pokyn, aby výhrůžky emigrantů ignoroval. Isaac Haight a další vedoucí představitelé Cedar City se místo toho, aby se tímto pokynem řídili, rozhodli potrestat emigranty tím, že přesvědčili několik místních indiánů, aby na výpravu s krytými vozy zaútočili a ukradli jí dobytek. Isaac Haight požádal Johna D. Leeho, místního člena Církve a majora milice, aby útok vedl. Oba plánovali obvinít z tohoto skutku indiány.

Útok na emigranty

Isaac Haight předložil plán útoku na výpravu s krytými vozy radě místních vedoucích Církve, komunity a milice. Někteří členové rady s plánem zásadně nesouhlasili a zeptali se Isaaca Haighta, zda se ohledně této záležitosti poradil s prezidentem Brighamem Youngem. Bratr Haight řekl, že nikoli, a souhlasil s tím, aby byl do Salt Lake City vyslán posel, James Haslam, s dopisem vysvětlujícím danou situaci a s žádostí o radu, jak mají postupovat. Nicméně vzhledem k tomu, že Salt Lake City se nachází přibližně 400 kilometrů od Cedar City, vyžadovalo by to asi týden jízdy na koni, než by posel dorazil do Salt Lake City a vrátil se zpět do Cedar City s pokyny od presidenta Younga.

Krátce předtím, než Isaac Haight vyslal posla se svým dopisem, John D. Lee a skupina indiánů napadli tábořiště emigrantů v místě zvaném Mountain Meadows. John D. Lee útok vedl, ale skrýval svou totožnost, aby se zdálo, že útoku se účastní pouze indiáni. Několik emigrantů bylo zabito nebo zraněno a zbývající členové výpravy útok odrazili a přinutili Leeho a indiány, aby se stáhli. Emigranti, aby se ochránili, rychle vytvořili z krytých vozů neprostupný kruh neboli vozovou hradbu. Během pětidenního obléhání byly na kryté vozy podniknuty další dva útoky.

V jedné chvíli si příslušníci milice ze Cedar City všimli dvou mužů z emigrantské výpravy, kteří stáli na vnější straně vozové hradby. Příslušníci milice na ně vystřelili a jednoho z nich zabili. Druhý muž unikl a lidem v tábořišti sdělil, že do útoku proti nim jsou zapojeni i běloši. Ti, kteří útoky naplánovali, byli nyní ze svého podvodu usvědčeni. Kdyby pak bylo emigrantům umožněno pokračovat v cestě do Kalifornie, roznesly by se zprávy o tom, že za útok na výpravu s krytými vozy jsou zodpovědní Svatí posledních dnů. Spiklenci se obávali, že tyto zprávy by měly pro ně i pro místní obyvatelstvo negativní důsledky.

Masakr v Mountain Meadows

Isaac Haight, John D. Lee a další místní vedoucí Církve a milice ve snaze zabránit tomu, aby se roznesly zprávy o účasti Svatých posledních dnů na útocích na výpravu s krytými vozy, zosnovali plán zabít všechny zbývající emigranty vyjma malých dětí. Na základě tohoto plánu se John D. Lee vydal za emigranty a řekl jim, že milice je před dalšími útoky ochrání a doprovodí je v bezpečí do Cedar City. Když se emigranti vydali pěšky k Cedar City, příslušníci milice se obrátili a začali na ně střílet. Z úkrytů pak vyrazilo několik indiánů najatých osadníků, kteří se k útoku připojili. Z přibližně 140 emigrantů, kteří putovali ve výpravě s krytými vozy, bylo ušetřeno jen 17 malých dětí.

Dva dny po masakru dorazil do Cedar City James Haslam s odpovědí od presidenta Younga, která obsahovala pokyny místním vedoucím, aby umožnili výpravě v míru projít. „Když Haight četl Youngova slova, plakal jako dítě a zmohl se jen na tato slova: ‚Příliš pozdě, příliš pozdě.‘“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 20.)

Tragické následky

Masakr v Mountain Meadows vedl nejen ke smrti zhruba 120 lidí, ale také způsobil velké utrpení přeživším dětem a ostatním příbuzným obětí. Několik Svatých posledních dnů si vzalo děti, které masakr přežily, k sobě domů a staralo se

o ně. V roce 1859 představitelé federální vlády převzali tyto děti do své péče a vrátili je jejich příbuzným v Arkansasu. Indiáni z kmene Pajutů rovněž trpěli tím, že byli kvůli tomuto zločinu nespravedlivě obviňováni.

Církevní vedoucí se dozvěděli o masakru

„Ačkoli se Brigham Young a další vedoucí Církve v Salt Lake City dozvěděli o masakru krátce poté, co k němu došlo, jejich poznání míry, do jaké se osadníci masakru účastnili, a strašlivých podrobností tohoto zločinu, se prohlubovalo až s postupem času. V roce 1859 uvolnili presidenta kůlu Isaaca Haighta a další prominentní vedoucí Církve v Cedar City, kteří hráli v masakru nějakou roli, z jejich povolání. V roce 1870 vyloučili Isaaca Haighta a Johna D. Leeho z Církve.

V roce 1874 obvinila teritoriální velká porota z podílu na masakru devět mužů. Většina z nich byla nakonec zatčena, ačkoli pouze Lee byl za tento zločin souzen, odsouzen a popraven. Další obviněný muž vystoupil jako korunní svědek [dobrovolně svědčil a podal důkazy proti dalším pachatelům] a jiní mnoho let utíkali před zákonem. Další příslušníci milice, kteří tento masakr spáchali, si s sebou po zbytek života nesli strašlivý pocit viny a zažívali opakující se noční můry, které jim připomínaly, co viděli a provedli.“ (Richard E. Turley Jr., „The Mountain Meadows Massacre“, *Ensign*, Sept. 2007, 20.)

150. výročí masakru v Mountain Meadows

President Henry B. Eyring z Prvního předsednictva řekl:

„Zodpovědnost za [masakr v Mountain Meadows] spočívá na místních vedoucích Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v oblastech kolem Mountain Meadows, kteří zároveň měli určité postavení ve společnosti a v armádě, a na členech Církve, kteří jednali pod jejich vedením. ...

Evangelium Ježíše Krista, které vyznáváme, zcela odmítá chladnokrevné vraždění mužů, žen a dětí. Toto evangelium ve skutečnosti prosazuje pokoj a odpuštění. To, co [v Mountain Meadows] před tolika lety provedli členové naší Církve, představuje strašlivé a neomluvitelné odchýlení se od křesťanského učení a chování. ... Není pochyb o tom, že Božská spravedlnost uvalí na ty, kteří byli za masakr zodpovědní, náležitý trest. ...

Kéž nám Bůh nebe, jehož jsme všichni synové a dcery, požehná, abychom poctili ty, kteří zde zemřeli, tím, že si navzájem projevíme čistou lásku a ducha odpuštění, kterého ztělesňoval Jeho Jednorozený Syn.“ („150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre“, Sept. 11, 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.)

